

Bohoslužba pověření kazatele ke službě Slova a svátostí a jeho ustanovení správcem sboru

(ordinace a instalace)

A. Vysvětlení

Ordinace s instalací úzce souvisí, přesto je však záhodno oba úkony zřetelně odlišit. Jejich spojení do jedné bohoslužby je ovšem legitimní. *Ordinace* ke službě Slova a svátostí je zásadní, jednorázové a trvalé pověření ke službě, která má v církvi odůvodněně klíčové místo. K charakteristikám této služby patří také přinejmenším intencionální ekumenicita – její platnost není omezena hranicemi jedné denominace (už vůbec ne nějaké její části), je vykonávána jménem církve. *Instalace* je naproti tomu pověřením do konkrétní služby, jejíž trvání obvykle není chápáno jako neomezené a jež je vymezena určitým časem a prostorem, v němž má být konána. Ordinace je ovšem předpokladem instalace – ke konkrétní službě jsou povoláváni ti, kdo k ní byli oddělení a pověřeni celou církví; místní společenství uznává zásadní souvislost služby, která se koná v něm, s toutéž službou jinde v církvi. Ordinace sama je na druhé straně podmíněna povoláním ke konkrétní službě, obecná a zásadní služba musí mít vždy konkrétní projev, ke službě v církvi povolává její konkrétní společenství (místní obec). Proto spojení obojího do jedné bohoslužby, která se koná v místě, kde má ordinand sloužit, dává dobrý smysl. Ono potřebné odlišení dobře vyjádří rozdělení úkonů mezi jednotlivé osoby: ordinaci zpravidla koná zástupce synodní rady, instalaci senior.

Bohoslužba tedy nutně musí být *koncelebrovaná*, ke slovu v ní mají přijít: ordinující, instalující, ordinand, místní společenství, které ordinanda povolává, případně také to společenství, z něhož vyšel.

Podle stávající agendy (viz Agenda I, 138) má *ordinační bohoslužba* tyto části: (a) výklad obsahu pověření na základě Písma, (b) vyznání a závazek ordinanda, (c) závazek povolávající církve, (d) přímlyvy a vzkládání rukou, (e) promulgaci. Náš formulář v podstatě sleduje toto pořadí, jen bod (c) zařazuje až před promulgaci. *Instalace* obsahuje v současné agendě připomínku ordinačního slibu, vyznání instalovaného, závazek shromáždění a promulgaci (viz Agenda I, 156-158). *Sloučení* navrhujeme provést následovně: (1) výklad obsahu obojího povolání, (2) vyznání a závazek ordinanda, (3) přímlyvy se vzkládáním rukou, (4) instalační vyznání a závazek, (5) závazek sboru, (6) promulgace a potvrzení společenství rukoudáním.

Úkon *vzkládání rukou* vyjadřuje především dvojí (viz instrukce v Agendě I, 139): jednak kontinuitu ordinované služby v církvi, proto se ho mají účastnit přítomní ordinovaní (případně také z jiných křesťanských církví), jednak skutečnost, že dary Ducha sv. jsou dávány celé církvi (nejen ordinovaným), proto by se ho měli účastnit také zástupci povolávajícího (příp. vysílajícího) sboru - jeho presbyterů, alespoň kurátor.

Pokud jde o *službu zvěstování* v takovém shromáždění, domníváme se, že je dobré přidržet se zásady, že hlavní kázání je jedno a že je při této příležitosti svěřeno ordinandovi. Celý akt ordinace a instalace by se měl konat před tímto kázáním, výklad, který aktu předchází by měl být zaměřen

skutečně jen k připomenutí obsahu tohoto povolání a měl by být pokud možno stručný. Přísluší ordinujícímu, ale případně jej může proslovit i instalující.

Nic v zásadě nebrání tomu, aby tato bohoslužba byla bohoslužbou *eucharistickou*. Tak jako celé bohoslužbě, i její eucharistické části by měl předsedat ordinující, ale podílet na eucharistické liturgii by se měli také ordinand a instalující (viz instrukce pro koncelebraci v Agendě I, 17). V koinonické části bohoslužby (ohlášky) je místo na pozdravy.

Z ohledem na koncelebraci je třeba celou bohoslužbu *řádně připravit* (včetně stanovení, kdo bude vyzván k pozdravu), nejlépe pod vedením ordinujícího.

B. Pořad bohoslužby

(K jednotlivým částem viz Agenda I, oddíl IV.)

Pozdrav (ordinující)

Vstupní píseň

Vstupní modlitba

1. čtení Písma (zvolené s ohledem na casus)

Promluva ordinujícího

Vyznání ordinovaného (ordinační slib - viz Agenda I, 142-144)

Vzkládání rukou (s modlitbou ordinujícího)

Vyznání a závazek s ohledem na povolání do konkrétní služby (vede instalující; viz Agenda I, 158)

Závazek (místní) církve (na výzvu instalujícího; Agenda I, 158; pokud by šlo o vyslání k mimocírkevní službě, byl by zde namísto závazek vysílajícího církevního sboru)

Promulgace (prosloví ordinující)

Přijetí do společenství ordinovaných a společenství sboru (rukoudáním s ostatními ordinovanými a místním staršovstvem)

Přímluvná modlitba (je vhodné, aby ji pronesl některý z presbyterů; např. upravená modlitba v Agendě I, 159)

Píseň

2. čtení Písma a kázání ordinovaného

(dále pokračuje obvyklý pořad bohoslužby)